

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Rossano (Italien) den 5. januar 2010 — Franco Affatato mod Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

(Sag C-3/10)

(2010/C 63/55)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Rossano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Franco Affatato

Sagsøgt: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er § 2, stk. 1, i rammeaftalen, som iværksættes ved direktiv 1999/70/EF, til hinder for nationale forskrifter, såsom dem, der gælder for sårbare arbejdstagere, der med statslig understøttelse er beskæftiget med alment socialt arbejde (LSU), og for sårbare arbejdstagere, der med statslig understøttelse udfører almennyttigt arbejde (LPU) i henhold til artikel 8, stk. 1, i lovdekret nr. 468/97 og artikel 4, stk. 1, i lovdekret nr. 81/100, idet virkningen heraf er, at de berørte arbejdstagere udelukkes fra et arbejdsforhold, hvilket indebærer, at de falder uden for de bestemmelser om tidsbegrænsede ansættelsesforhold, der er vedtaget til gennemførelse af direktiv 1999/70/EF?
- 2) Er det foreneligt med § 2, stk. 2, i rammeaftalen, som iværksættes ved direktiv 1999/70/EF, at undtage arbejdstagere såsom LSU/LPU-arbejdstagere henhørende under lovdekret nr. 468/97 og lov nr. 81/00 fra anvendelsesområdet for direktiv 1999/70/EF?
- 3) Er de i spørgsmål 2 omhandlede arbejdstagere omfattet af definitionen i § 3, stk. 1, i rammeaftalen, som iværksættes ved direktiv 1999/70/EF?
- 4) Er § 5 i rammeaftalen, som iværksættes ved direktiv 1999/70/EF, og ligebehandlingsprincippet samt forbuddet mod forskelsbehandling til hinder for forskrifter for arbejdstagere inden for undervisningssektoren (jf. navnlig artikel 4, stk. 1, i lov nr. 124/99 og artikel 1, stk. 1,

litra a), i ministerielt dekret nr. 430/00), der giver adgang til at undlade at angive årsagen til fornyelsen af den første tidsbegrænsede ansættelseskontrakt, hvilket efter national ret principielt gælder for enhver anden tidsbegrænset ansættelseskontrakt, samt til at forny kontrakterne, uanset om der foreligger permanente og varige behov, hvorefter den maksimale samlede varighed af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller arbejdsforhold samt antallet af gange, sådanne kontrakter eller ansættelsesforhold kan fornys, ikke angives, og hvorefter der normalt ikke er nogen adskillelse mellem fornyelserne, eller i tilfælde af årlige vikariater svarende til sommerferien, hvor undervisningen er suspenderet eller kraftigt reduceret?

- 5) Kan de beskrevne forskrifter inden for undervisningssektoren anses for at indeholde ligeværdige bestemmelser til imødegåelse af misbrug?
- 6) Kan lovdekret nr. 368/01 og artikel 36 i lovdekret nr. 165/01 i den i artikel 2 i direktiv 1999/70/EF forudsatte betydning anses for bestemmelser, der gennemfører dette direktiv med hensyn til tidsbegrænset ansættelse inden for undervisningssektoren?
- 7) Kan et retssubjekt, der som det italienske postvæsen er kendetegnet ved:
 - at være statsejet
 - at være underlagt tilsyn fra staten
 - at kommunikationsministeriet udvælger leverandøren af den overordnede posttjeneste og som regel udfører alle opgaver med materiel efterprøvelse og kontrol af det pågældende retssubjekt med pålæggelse af mål for den udførte overordnede tjeneste
 - at det udfører en public service ydelse af væsentlig almen interesse
 - at retssubjektets regnskaber er forbundet med statens regnskaber
 - at udgifterne til de leverede tjenesteydelser fastsættes af staten, der tilfører retssubjektet de nødvendige beløb til at dække omkostningerne ved ydelserne,
 anses for at være en statslig myndighed i relation til EU-rettens direkte anvendelighed?

- 8) Såfremt spørgsmål 7 besvares bekræftende, ønskes oplyst, om et sådant selskab kan udgøre en bestemt sektor, eller hele det personale, der er ansat dér, en bestemt kategori af arbejdstagere med henblik på differentiering af de hindrende foranstaltninger, jf. rammeaftalens § 5?

- 9) Såfremt spørgsmål 7 besvares bekræftende, ønskes oplyst, om § 5 i direktiv 1999/70/EF i sig selv eller sammenholdt med §§ 2 og 4 og lighedsprincippet samt princippet om forbud mod forskelsbehandling er til hinder for en bestemmelse som artikel 2, stk. 1a, i lovdekret nr. 368/01, der giver adgang til at fastsætte en ubegrundet tidsfrist i en arbejdskontrakt i relation til et bestemt subjekt eller fritager dette subjekt herfor, til forskel fra den foranstaltning i intern ret, der normalt er til hinder herfor (artikel 1 i lovdekret nr. 368/01), der skal angives skriftligt, og som ved problemer skal tjene som bevis for, at der ligger tekniske forhold eller tvingende hensyn til produktion, organisation eller udskiftning af arbejdstagere til grund for fastsættelsen af en tidsfrist i kontrakten, henset til at det er muligt at foretage en forlængelse af den oprindelige kontrakt, der var støttet på saglige grunde og som vedrørte den samme type arbejde, som var genstand for den tidsbegrænsede ansættelseskontrakt?
- 10) Udgør lovdekret nr. 368/01 og artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01 almindelige bestemmelser til gennemførelse af direktiv 1999/70/EF i forhold til statsansatte henset til undtagelserne til disse almindelige bestemmelser som defineret ved besvarelsen af spørgsmål 1-9?
- 11) Er direktiv 1999/70/EF og navnlig § 5, stk. 2, litra b), i mangel af sanktionsbestemmelser i relation til ovennævnte LSU/LPU-arbejdstagere og undervisningspersonale i landets skoler til hinder for en analog anvendelse af en ren erstatningsbestemmelse som den, der er fastsat i artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01, eller indtager § 5, stk. 2, litra b), en fortrinstillig, fordi ansættelseskontrakterne eller ansættelsesforholdene anses for tidsbegrænsede?
- 12) Er det EU-retlige ligebehandlingsprincip, det EU-retlige forbud mod forskelsbehandling, § 4 og § 5, stk. 1, til hinder for forskellige sanktionsbestemmelser inden for sektoren »personale ansat i statsadministrationen« efter etableringen af arbejdsforholdet, eller arbejdsgiveren eller inden for undervisningssektoren?
- 13) Er § 5 — efter de interne gennemførelsesbestemmelser til direktiv 1999/70/EF i relation til staten eller de kompetente myndigheder, som følge af svaret på de foregående spørgsmål, er blevet defineret — til hinder for forskrifter såsom artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01, der indeholder et ubetinget forbud mod inden for det statslige område at konvertere arbejdsforhold, eller skal den nationale ret foretage yderligere efterprøvelser med henblik på at undlade at anvende forbuddet mod at foretage tidsbegrænsede ansættelser inden for den offentlige forvaltning?
- 14) Skal direktiv 1999/70/EF tillægges fuld virkning i Italien, eller forekommer konverteringen af arbejdsforholdene med den offentlige forvaltning at være i strid med grundlæggende principper i den nationale retsorden og følgelig delvist ikke anvendes for så vidt som § 5 er i strid med Lissabontraktatens artikel 1-5, idet den ikke respekterer Italiens grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer og centrale statslige funktioner?
- 15) Pålægger § 5 i direktiv 1999/70/EF — ved at fastsætte, at det i en situation med et forbud mod konvertering af arbejdsforhold er nødvendigt at indføre en foranstaltning, der giver effektive og ligeværdige garantier for arbejdstagernes beskyttelse i forhold til tilsvarende situationer efter intern ret for på behørig vis at sanktionere et misbrug, der følger af tilsidesættelsen af § 5 og ophæve følgerne af en tilsidesættelse af fællesskabsretten — medlemsstaterne at tage hensyn til den analoge situation efter intern ret med hensyn til det tidsbegrænsede ansættelsesforhold med staten, som arbejdstageren ville have haft ret til, såfremt artikel 36 ikke fandtes, eller et tidsbegrænset arbejdsforhold med en privat arbejdsgiver, hvilket arbejdsforhold ville have haft stabile kendetegn i lighed med dem, der karakteriserer et arbejdsforhold med staten?
- 16) Indebærer § 5 i direktiv 1999/70/EF — ved at fastsætte, at det i en situation med et forbud mod konvertering af arbejdsforhold er nødvendigt at indføre en foranstaltning, der giver effektive og ligeværdige garantier for arbejdstagernes beskyttelse i forhold til tilsvarende situationer efter intern ret, for på behørig vis at sanktionere et misbrug, der følger af tilsidesættelsen af § 5 og ophæve følgerne af en tilsidesættelse af fællesskabsretten — at medlemsstaterne ved fastsættelsen af en sanktion skal tage hensyn til
- a) den tid, der er nødvendig for at finde ny beskæftigelse, og den omstændighed, at det er umuligt at finde beskæftigelse, der har de kendetegn, der er nævnt ovenfor i spørgsmål 15?
- b) eller derimod til størrelsen af det vederlag, som ville være blevet udbetalt, såfremt det tidsbegrænsede arbejdsforhold var blevet konverteret til et tidsbegrænset arbejdsforhold?